

Î N C H E I E R E

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Ecaterina Cucina,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de către Ecaterina Cucina împotriva Consiliului municipal Chișinău, Direcția
generală economie, reforme și relații patrimoniale și Comisia municipală de
privatizare a fondului locativ din municipiul Chișinău cu privire la repararea
prejudiciului moral cauzat în urma emiterii actului administrativ,
împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost
respins apelul declarat de Ecaterina Cucina și s-a menținut hotărârea din 22 august
2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru

c o n s t a t ă :

La 6 noiembrie 2017, Ecaterina Cucina a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Consiliului municipal Chișinău, Direcția generală economie, reforme și
relații patrimoniale și Comisia municipală de privatizare a fondului locativ din
municipiul Chișinău cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat în urma
emiterii actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 29 septembrie 2017 a depus la Consiliul
municipal Chișinău cerere prealabilă prin care a solicitat: anularea hotărârii Comisei
de privatizare a fondului locativ nr. 497 din 1 septembrie 2017 cu privire la refuzul
privatizării locuinței, emiterea hotărârii de privatizare a locuinței și repararea
prejudiciului moral în mărime de 20 000 de euro cauzat prin adoptarea hotărârii de
refuz în privatizarea locuinței.

Contrar prevederilor art. 15 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, nu
a primit un răspuns la cererea prealabilă din 29 septembrie 2017.

A menționat că, hotărârea Comisei de privatizare a fondului locativ nr. 497 din
1 septembrie 2017 prin care i-a fost refuzat în privatizarea locuinței în legătură cu
lipsa vizei de reședință și neprezentarea în original a setului de documente necesare
pentru privatizare, a fost adoptată contrar prevederilor pct. 106 alin. (2) și alin. (3)
din Regulamentul privind eliberarea actelor de identitate și evidența locuitorilor

Republicii Moldova, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 125 din 18 februarie 2013.

În susținerea acțiunii Ecaterina Cucina a invocat prevederile art. 106 din Regulamentul privind eliberarea actelor de identitate și evidența locuitorilor Republicii Moldova, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 125 din 18 februarie 2013.

A relatat că, conform ordinului de repartitie nr. 9 din 17 aprilie 2014, eliberat de către Societatea pe Acțiuni „Livservcom” în proces de insolabilitate, i s-a acordat dreptul de a ocupa spațiul locativ situat în mun. Chișinău, str. Xxxx XXXXXXXX 10/2, ap. 22. Prin cererea din 25 iulie 2017, acest ordin a fost prezentat Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale.

Setul de documente necesare pentru privatizarea apartamentului nu a fost prezentat în original deoarece nu a fost solicitat.

A solicitat Ecaterina Cucina prin cerere inițială și prin cererile de concretizare a acțiunii din 11 decembrie 2017 și 12 decembrie 2017 admiterea acțiunii, anularea hotărârii nr. 497 din 1 septembrie 2017 și nr. 500 din 13 octombrie 2017 a Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ; obligarea Consiliului municipal Chișinău de a adopta hotărârea privind privatizarea locuinței și încasarea în mod solidar de la Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale, Comisia municipală de privatizare a fondului locativ și de la Consiliul municipal Chișinău în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 30 000 de euro.

La data de 28 mai 2018, Ecaterina Cucina a depus cerere de concretizare a pretențiilor în care a indicat că, pe parcursul examinării cauzei, la data de 30 martie 2018 a încheiat cu Consiliul municipal Chișinău contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată a apartamentului nr. 22 din str. Xxxx XXXXXXXX 10/2, mun. Chișinău, care a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile.

Din acest motiv a dispărut necesitatea obligării Consiliului municipal Chișinău, Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale și Comisia municipală de privatizare a fondului locativ de a adopta hotărârea cu privire la privatizarea locuinței.

A considerat că, faptul încheierii contractului nu exonerează pârâții de a repara prejudiciul moral cauzat, deoarece a suportat suferințe psihice, fiind victimă a acțiunilor ilegale săvârșite de o autoritate publică.

A solicitat Ecaterina Cucina încasarea în mod solidar de la Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale, Comisia municipală de privatizare a fondului locativ și de la Consiliul municipal Chișinău în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 30 000 de euro.

Prin hotărârea din 22 august 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ecaterina Cucina și s-a menținut hotărârea din 22 august 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel instanțele ierarhic inferioare au indicat că, la caz nu sunt întrunite condițiile răspunderii pârâților pentru prejudiciul pretins de către Ecaterina Cucina, deoarece nu s-a constatat încălcarea drepturilor prin emiterea unui act administrativ ilegal care a fost anulat de către instanța de judecată sau prin refuzul nejustificat de a rezolva cererea sa.

La data de 17 mai 2019, Ecaterina Cucina a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel nu a motivat suficient decizia sa prin ce a fost încălcate prevederile art. 6§1 din Convenție.

Soluția instanței de apel nu cuprinde motivele privind respingerea cererii de apel, iar absența motivării din cuprinsul deciziei are semnificația neexaminării apelului său.

A considerat că, decizia contestată cu recurs, nu întrunește cerințele prevăzute de art. 6§1 din Convenție și Recomandările avizului nr. 11 din 2008 a Consiliului consultativ al judecătorilor europeni.

A solicitat Ecaterina Cucina admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii din 22 august 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și a deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Examinând admisibilitatea recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede astfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 12 martie 2019.

Decizia instanței de apel redactată integral a fost expediată în adresa părților prin intermediul oficiului poștal la data de 25 martie 2019, potrivit scrisorii de însoțire nr. 3382 (f.d. 146).

Astfel, recursul depus de Ecaterina Cucina la data de 17 mai 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Ecaterina Cucina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în cererea de recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității

constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul depus de către Ecaterina Cucina, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de Ecaterina Cucina, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Ecaterina Cucina, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu